

den, at vi her i dette Ting forhandlede om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg til at tage under Overvejelse den fremtidige kirkelige Lovgivning for det gamle Land og for de sønderjydske Landsdele, saaledes at vi kunde faa en fælles Lovgivning i saa Henseende. Man kan ikke med Rette sige det, der er blevet sagt, at disse Lovforslag kommer bag paa Folk. Man har sagt, at de kommer bag paa Folk, og at man skulde give Folk Tid til at tænke paa dem, læse paa dem og høre om dem, indtil der blev nye Valg. De er saa langtfra kommet bag paa Folk, at vi jo i Aarevis har haft Lejlighed til at tænke paa, hvad der vilde ske. Ikke alene har vi begyndt med Organisationen i 1901, men allerede straks, da det blev synligt for os og navnlig for Sønderjyderne, at der kunde blive en ny Forbindelse mellem de sønderjydske Landsdele og Moderlandet, begyndte man at tale om en fælles Lovgivning, og i Sønderjylland nedsatte man endog et kirkeligt Udvalg til at fremkomme med Ønsker i saa Henseende. Dette skete allerede i 1918, og i 1919 fremkom Betænkningen fra Udvalget dernede. Det maatte derfor staa klart for alle, at nu stod vi overfor en kirkelig Lovgivning af den Art, som her foreligger, og det maatte være klart for alle, at nu maatte vi ogsaa heroppe udvide Menighedsraadenes Beføjelse, saaledes at de økonomiske Forhold paa kirkeligt Omraade mere end hidtil kom ind under Menighedernes Selvstyre, thi i Sønderjylland har man gennem Tiderne haft langt mere Indflydelse paa Kirkens Styrelse i økonomisk Henseende, end vi har haft heroppe.

Det er trist nok at skulle sige, at vi har sovet saa sødeligt under Enevælden paa Kirkens Omraade, at vi slet ikke har tænkt paa, at Menighederne kunde hævde deres Ret ogsaa økonomisk talt. I Sønderjylland havde man altsaa mere Selvstyre i den Henseende end vi, og man maatte derfor heroppe være klar over, at naar vi skulde have en Sammenslutning, som kunde være nogenlunde tilfredsstillende for vore sønderjydske Brødre og Søstre, maatte vi gaa et Skridt videre end hidtil i Retning af at lade Menighedsraadenes Organisation bestyre ogsaa de økonomiske Forhold i Menighederne. Men

der fremkom i de sønderjydske Landsdele Ønsker vedrørende ikke alene det økonomiske, men ogsaa det organisatoriske Omraade. Dernede havde man sine Repræsentationer i Sognene. Man havde baade Kirkeforstanderskab og Kirkekollegium. Der var allerede i 1918 stærke Ønsker om uden videre at indføre den danske Menighedsraadslov dernede. Det kunde imidlertid ikke lade sig gøre, fordi de Rettigheder, som den danske Menighedsraadslov giver med Hensyn til Besættelse af Præsteembeder, slet ikke faldt sammen med den Ordning, man hidtil havde haft, og heller ikke faldt sammen med de Ønsker, man havde dernede med Hensyn til Afstemning ved Præstevalg. Man omdannede da midlertidig Lovgivningen saaledes, at den blev brugelig i en Overgangstid paa et Par Aar, indtil vi kunde naa til en samlet Lovgivning, og under denne midlertidige Ordning valgte man Provstiudvalg i Stedet for Provstisynoder og indførte en udvidet Valgret til Menighedsrepræsentationerne, saaledes at alle 21-aarige, Kvinder og Mænd — Kvinder havde hidtil ikke haft Valgret —, uden Hensyn til, om de var Skatteydere eller ikke, nu fik Valgret til de sønderjydske Menighedsrepræsentationer. Bestemmelse herom blev truffet ved Loven af 28. Juni 1920, og paa denne midlertidige Tilstand har man levet dernede indtil nu. Naar man nu har sagt, at hvis vi gennemfører Menighedsraadsloven i Sønderjylland med denne Tilmeldelse til Valglisten, er det et Tilbageskridt for Sønderjyderne, saa er det en højst teoretisk Betragtning, thi alle 21-aarige er jo allerede optaget paa Valglisten dernede, og Bestemmelsen i det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at de, der nu er paa Valglisten, fredeles skal blive der, saa Sønderjyderne synes at være ret heldigt stillet i dette Forhold.

Men, som sagt, disse Lovforslag kommer ikke bag paa Folk, thi ikke alene forhandlede man om disse Sager i 1920, men man gennemførte samme Aar en Lov om et kirkeligt Udvalg. Dette kirkelige Udvalg har behandlet samtlige disse Sager og flere til, og Programmet for det kirkelige Udvalgs Arbejde, som blev udarbejdet i Kirkeministeriet, blev offentliggjort og